

**COGNAC
COURVOISIER**

The Brandy of Napoleon

Været: Pent, se siste side

Aftenposten

Innenlands med A-magasinet nr. 39

Morgenutgave. Lørdag 23. september 1972. Uke 39. 113. årgang. Nr. 439
I løssalg kr. 1.25. — Flysendt til Nordland, Troms og Finnmark, kr. 1.50

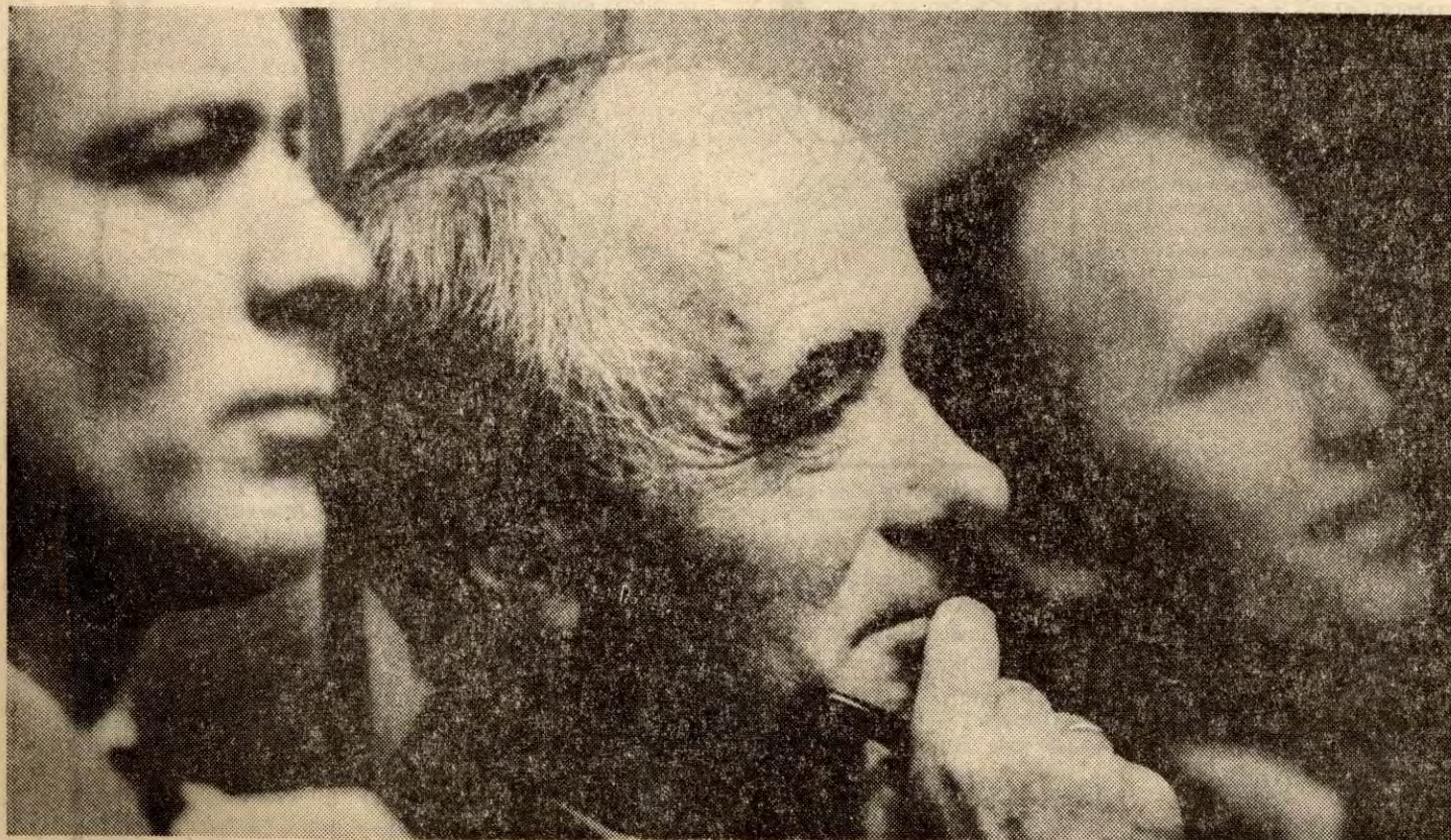

**ARBEIDS-
BENK**

HØVIK — WERBA

Høvik Verk, 1322 Høvik. Tlf. 02/53 99 70

Motstanderne tør ikke ta ansvaret

Statsminister Trygve Bratteli, omgitt av statssekretær Arne Lie (til venstre på bildet) og statssekretær Thorv. Stoltenberg, kort før han gikk for å møte sin forgjenger i statsministerstolen, Per Borten, i fjernsynets siste EF-duell igår.

(Foto: Rolf M. Aagaard.)

— Spørsmålet er om vi skal fortsette i, eller tre ut av det europeiske samarbeide vi i et kvart århundre har deltatt i med meget gode resultater, fremholdt statsminister Trygve Bratteli igår kveld i sin avsluttende appell i fjernsyn foran folkeavstemningen. Statsministeren presiserte at et nei betyr at vi gir avkall på den plass vi kunne ha fått i dette samarbeide mellom selvstendige nasjoner og ut av den nære kontakt vi hittil har hatt med disse land. I duellen mellom statsministeren og Senterpartiets parlamentariske leder, Per Borten, kom det klart frem at nei-fronten ikke er beredt til å påta seg ansvaret om den får flertallet med seg. Borten hadde heller ingen klare forestillinger om hovedpunktene i den handelsavtale motstanderne skyver foran seg som sitt angivelige alternativ til fullverdig delttagelse i EF.

Mens Borten ikke kunne gi noen antydning om innholdet i en eventuell handelsavtale, presiserte statsminister Bratteli at det norske folk når det går til avstemningen imorgen og mandag også skal vite hva det kaster fra seg ved å gi avkall på det tilbud som nu foreligger.

Gjentagne forsøk både fra programlederne og statsministeren på å få klarhet i hva motstanderne vil foreta seg, hvis de får flertallet på sin side, resulterte bare i at Borten beklaget at regjeringsspørsmå-

Fortsatt side 16 (2)

Derfor JA

Utenriksminister Andreas Cappelen:

Jeg sier ja til et Felleskap som bygger på et likeverdig samarbeid mellom de demokratiske nasjonalstater i Vest-Europa. Norsk medlemskap i EF vil innebære en fortsettelse av den utenrikspolitik som har gitt oss trygghet og sterk økonomisk vekst i etterkrigstiden. Jeg sier også ja til medlemskap fordi dette i motsetning til frihandelsalternativet, vil gi oss et sikrere grunnlag for fortsatt økonomisk vekst slik at vi kan trygge og utbygge nye norske arbeidsplasser. Dette er også forutsetningen for å løse viktige nasjonale fellesoppgaver i landet vårt. Medlemskapet i EF gir oss en reell mulighet for å gjøre norske interesser gjeldende når påtrengende problemer og oppgaver som

Andreas Cappelen.

det moderne industrisamfunn skaper, skal løses i vår del av verden. En rekke av disse oppgaver står på EF's dagsorden. Medlemskap betyr en utvidet styringsrett for Norge.

Streikeslutt igjen mulig

Inntrengende appeller både fra Oslo kommunes sykehusutvalg og Norsk Sykepleierforbund ble igår rettet

Olje og gass under full norsk kontroll

www.pdf-arkivet.no/eec/ 2012

Utenriksminister Andreas Cappelen fastslø ettertrykkelig på

Bonn inn i valgkampen

Aftenpostens korrespondent skjedde etter en over ått

Stem på fremskrittet - SI JA

Det hører til sjeldenhetene at et enkeltstående firma uttaler seg om politiske spørsmål. Vi har heller aldri gjort det før - men denne ene gangen kan vi ikke tie.

Vi har i all vår virksomhet gjennom 35 år sett hvordan store og små problemer bare kan løses fullt ut når landene går sammen om dem.

Vi har samtidig vært vitne til hvordan forståelse og respekt for andre folks særpreg og tradisjoner har vokst i takt med at grensebommer

og sperringer gradvis er blitt fjernet.

Vi har gang på gang erfart hvordan gjensidig tillit har bidratt til å løse floker som gjennom alle århundrer har dannet stengsler mellom menneskene.

Vi vil at denne utvikling skal fortsette. Vi ser den som den eneste farbare vei frem mot et bedre og tryggere samfunn for enkeltmennesket.

Et Nei ville rive grunnen vekk under det byggverk av gjensidig tillit som i etterkrigsårene

er reist over vårt herjede Europa.

Et Nei ville være et drastisk skritt bakover mot svunne tiders isolasjonisme - med en ulykksalig blanding av mistro, utrygghet og nasjonal selvgodhet som viktigste kjennetegn.

Et Nei ville være et klart brudd med alt Norge i dette århundre har kjempet for når det gjelder mellomfolkelig forståelse og fred.

For dem som tror på fremskrittet, kan svaret bare bli ett: JA.

WINGE
REISEBUREAU A/S — OSLO

Kontorer også i: Bergen, Bodø, Kristiansand S, Kristiansund N, Larvik, Molde, Sandnes, Sarpsborg, Skien, Tromsø, Trondheim, Ålesund.

Ansvarshavende redaktører:

HANS VATNE

HENRIK J. S. HUITFELDT REIDAR LUNDE

Nyhetsredaktør:

Utenriksredaktør:

Teknisk redaktør:

TRYGVE RAMBERG BJØRN HEIMAR EDV. NILSEN

Derfor Ja

DEN EF-debatt som nu er avsluttet er blitt betegnet som det mest intense og hissige ordskifte som har funnet sted i vårt land. Vi har gjennom tidene kranglet om litt av hvert her på berget, men aldri har så mange med så megen iver og temperament deltatt i en offentlig diskusjon, muntlig som skriftlig.

Nei-folkene var tidlig ute. De satte i gang en voldsom offensiv allerede før det norske forhandlingsresultat forelå i Brussel. De visste å fortelle at vi ville miste vår selvråderett, at bønder og fiskere ville gå skrale tider i møte, at vårt trykkesystem stod i fare, og en rekke andre lite hyggelige ting. Og denne velorganiserte og pågående motstandsfront hadde en ikke liten suksess. Folk var usikre overfor de nye problemstillinger. Nei-frontens folk vant gehør, og fikk feste for mange av sine fantasifulle påstander. Og i lang, lang tid fikk de råde marken alene. Tilhengerne av norsk tilknytning til Fellesskapet kom sent i gang — altfor sent — og de fikk mer enn nok å gjøre med å tilbakevise nei-bevegelsens mange påstander.

FØRST kjørte nei-fronten ut med jordbruk og fiske. Da det kunne påvises at det norske forhandlingsresultat var tilfredsstillende for disse næringer, skiftet man emne. Så valgte man vår frihet og selvstendighet og slo voldsomt på at våre demokratiske institusjoner ville bli fratatt sin avgjørelsesmyndighet. Brussel ville avgjøre alt. Da det kunne klargjøres at — selvsagt — vil vi fortsatt være herrer i eget land, og da det gikk opp for folk at det ikke dreier seg om underkastelse, hverken under Brussel eller andre, men om et samarbeide på like fot med Vest-Europas frie nasjoner, skiftet man angrepspunkt på nytt. Og slik har det fortsatt. Nei-bevegelsen er blitt drevet fra skanse til skanse. Flere og flere er blitt klar over hva valget

virkelig dreier seg om. Flere og flere er blitt klar over at det den underlig sammensatte «Folkebevegelse» vil, er å skape forvirring og usikkerhet og føre vårt land inn i en usikker fremtid. Denne bevegelse har ikke villet, og vil ikke, ta noe ansvar. Og den har intet alternativ. Helt inn i debattens siste runde forsøker den seg med et «nordisk alternativ». Men alle som følger litt med i det som skjer, vet at noe slikt alternativ ikke eksisterer. Det vet også de politikere som nu i avslutningsfasen igjen kommer trekkende med «Norden som alternativ».

DET som det dreier seg om, og som det skal stemmes over søndag og mandag, er om Norge — sammen med Danmark og Storbritannia — skal slutte seg til det vest-européiske fellesskap. Om vi skal bekrefte vår samhørighet med disse nasjoner. Om vi skal være med og bygge videre ut det samarbeide som er etablert. I dette samarbeide er det ikke slik at noen dikterer, og andre som blir diktert. Det dreier seg om frie nasjoner som ønsker å samarbeide om de veldige problemer og interessante oppgaver som fremtiden vil stille Vest-Europa overfor. Det er ingen som «vil ta strupetak på Norge». Det er ingen som vil påtvinge oss en lavere levestandard, dårligere trygder og en ny livsstil. Det man ønsker — og det er det vi har søkt om — er en full og likeberettiget norsk medvirkning. Våre ansvarlige politiske myndigheter har flere ganger stadfestet at det er Norges ønske. Nu ber de om velgernes tilslutning til dette syn.

De som ønsker å endre Norges kurs, de som ønsker å skape forvirring, ber oss å stemme nei.

De som ønsker at vårt land fortsatt skal ha en fast forankring i det vest-européiske fellesskap, som ønsker samarbeide og fellesskap, stemmer ja.

„Sjølråderett —”

I sitt siste offentlige politiske foredrag før folkeavstemningen har tidligere statsminister Per Borten betrodd oss at hans store engstelse for EF-medlemskap særlig bunner i engstelse for å måtte «harmonisere sosialpolitikken som en del av den økonomiske politikken».

Da må man begynne å undres over hva Borten egentlig mener at vi gjør idag, og hva vi har gjort så lenge norsk økonomi har vært en del av verdensøkonomien. Også regjeringen Borten forsøkte etter beste evne å harmonisere den økonomiske politik, ettersom det har vært og vil fortsette å være en sentral oppgave for hvilken som helst norsk regjering, både under den ene og den andre tilknytningsform til internasjonal økonomi. At direkte og indirekte sosiale utgifter er ytterst betydningsfulle faktorer, skulle medlemmer av regjeringen Borten kunne erkjenne klarere enn de fleste, siden det var denne regjeringen som gjennomførte folketrygden, og den store nivåheving av trygdesatsene i forbindelse med skattereformen.

ENHVER betydelig sosial reform i dette land, og enhver generell heving av inntektsnivået reiser det uunngåelige harmoniseringsproblemet. Hver gang

oppstår spørsmålet om hvilken virkning dette får for det innenlandske pris- og omkostningsnivå, for norsk produksjonskonkurranssevne internasjonalt, og for den norske kronens internasjonale stilling. Om det skulle bringe oss i klar og sterk disharmoni med prisnivået i andre land, om kronens indre og ytre kjøpekraft skulle bli sterkt forringet i forhold til andre lands valutaer, om våre eksportprodukter skulle prise seg ut av hovedmarkedene, da ville også den planlagte sosiale reform eller den forespeilte heving av inntektsnivået innenlands bli umulig.

Ikke minst Senterpartiet skulle jo ha sikker historisk erfaring om dette fra den tid da det under navn av Bondepartiet satt med regjeringsansvaret gjennom noen av mellomkrigstidens hardeste kriseår. Regjeringene Kolstad og Hundseid ble beryktet for sine hårdhendte nedskjæringer av sosiale ydelser, for «matlappsystemet», for inntektsreduksjoner og massearbeidsløshet i sin tid. Men hva drev dem til å føre den politik de førte? Hva annet enn påtvungen nødvendighet av å tilpasse både leve- og livsstandard i eget land til en internasjonal økonomi i dypeste krise? Vil Senterpartiet av idag foretrekke

å mene at Bondepartiet på den tid hadde «full nasjonal sjølråderett» og at det bare var almindelig menneskelig ondskap og vrangvilje som drev regjeringene Kolstad og Hundseid?

DET er nå som den gang ikke harmonisering eller ei til internasjonale konjunkturer som er spørsmålet for norske regjeringer. Det er spørsmål om harmonisering til hvilken standard av økonomisk og sosial politik, og hvilken standard av stabilitet og sikkerhet.

Forskjellen mellom EF-medlemskap eller ikke blir den at ved medlemskap får Norge noe å si når standardene skal fastlegges, og Norge blir en aktiv deltager i det internasjonale samarbeide som er opprettet for å vinne bedre herredømme over de internasjonale forhold og begivenhetsforløp som til syvende og sist bestemmer mulighetene og grensene også for vår indre økonomiske og sosiale politik. Ved ikke-medlemskap blir vi henvist til å ta til etterretning hva andre fastlegger og andre gjør, og tilpasse oss fastslåtte kjensgjerninger på beste måte.

Den vilkårsløse og vilkårlige «sjølråderetten» som mange EF-motstandere synes å forestille seg, eksisterer simpelthen ikke.

Nordok-forhandlingene vil da være til stor nytte.»
Helge Hveem.

Bare deltagelse i F

Sosialpolitikken vil ikke bli i EF. Hvert enkelt land bestemmer såvel som uttellingene til Slik vil det også være i fremtiden understreket i de siste dagers erklæringer som Kommissjonen i B

Regjeringen har beregnet det økonomiske tap ved en eventuell handelsavtale i stedet for medlemskap til 1 prosent årlig. I sin anbefaling av norsk medlemskap har den understreket at medlemskap i det utvidede fellesskap vil gi vårt folk de tryggeste vilkår. Regjeringen påpeker at den først og fremst har hatt vilkårene for de store folkegrupper, arbeidere, fiskere og bønder, for øye, når den har valgt å sette hele sin politiske tyngde inn bak anbefalingen til det norske folk om å stemme ja.

Oppkonstruert

En av de vesentligste målsettinger innenfor EF har vært — og er — å legge forholdene til ret-

Hverken for store land eller små. Hverken under alternativet handelsavtale eller medlemskap. Den absolutte sjølråderett i forhold til verden utenom de nasjonale grenser, kan bare til nød tenkes under forutsetning av at vi vender tilbake til en slags oldtidsøkonomi, basert på naturalhusholdning og selvsbergning, eventuelt supplert med litt tuskhandel og plyndring i ny og ne. Da kan vi til gjengjeld ikke sjølrå oss lenger enn naturressursene i dette karrige land tillater, og sosialpolitikken under dette «alternativ» måtte basere seg på legd- og matlappsystemet.

Norge og EF:

Storbritannias og Danmarks inntreden er forutsetningen

Spørsmålet ved folkeavstemningen er om Norge sammen med Storbritannia, Danmark og Irland skal gå inn i EF. Alter-

nativet er å bryte med vår tradisjonelle utenriks- og sikkerhetspolitiske forankring gjennom samarbeidet med våre Nordsjø-naboer. Det har aldri vært på tale for Norge å gå alene inn i Det europeiske Fellesskap. Helt siden regjeringen Gerhardsen første gang søkte om medlemskap i 1961 har forutsetningen vært britisk og dansk medlemskap. Storbritannia har allerede truffet sin endelige beslutning om medlemskap. Det er idag ikke grunnlag for tvil om at Danmark vil bli medlem, uansett

hva Norge gjør. Flertallet ved den norske folkeavstemning avgjør om vi skal fastholde vår tilknytning til disse land eller om vi skal følge i de nøytrale lands fotspor og be om en handelsavtale, som ingen idag kan garantere at vi får.

Norges markedspolitiske tilknytning til våre Nordsjø-naboer har siden 1961 vært bekreftet av såvel regjeringen Borten som regjeringen Bratteli. Ved behandlingen av voringstemaet i Stortingets utenriks- og konstitusjonskomité var det på tale å ta med denne selvstendige forutsetning i voringstemaet for folkeavstemningen. Komitéen kom imidlertid til at dette var tilstrekkelig kjent etter 10 års nesten

sammenhengende markedsdebatt.

De tre regjeringer som har behandlet EF-saken, har alle understreket at Norges ansøking har vært en direkte følge av Storbritannia og Danmark har søkt om medlemskap. Da spørsmålet om et utvidet nordisk samarbeide ble drøftet for et par år siden, var utgangspunktet at det skulle tjene som en forberedelse til EF-medlemskap for Norge og Danmark og en så nær tilknytning som mulig for de øvrige nordiske land.

Norge er en del av det område som økonomisk er mest avhengig av utviklingen innenfor det utvidede EF. Fellesskapet og de land som vil få handelsavtaler med EF avtar idag ca. 80 prosent av norsk vareeksport og ca. 60 prosent av våre skipsfartstjenester.

**3700 TENÅRINGER
PÅ TREFF I BERGEN**

**Se det i TV
ikveld kl. 19.25**

og tenk samtidig over at

**Norges Kristelige
Ungdomsforbund**

som sto som arrangerer av TT-72, trenger din hjelp til å nå videre ut med sitt byggende og miljøskapende arbeid for ungdommen.

**GI OSS EN GAVE
PÅ POSTGIRO 12 385
TAKK!**

Européiske motstandskamerater: Stem JA!

Den europeiske motstandsbevegelses Union for et forenet Europa (URPE) oppfordrer inn-

trengende alle frihetselskende kvinner og menn i Norge og Danmark til å skape et virkelig grunnlag for et europeisk broder- og søsterskap ved å stemme et bekreftende JA på deres respektive regjeringers appell.

— De norske og danske velgere øker på den måten håpet som fødtes under nazismens slaveri om å kunne skape en virkelig sammenlutning av de europeiske demokratier mot alle de sneversynte, nasjonalistiske og imperialistiske krefter, som er ensbetydende med undertrykkelse og treilddom, heter det i en appell som i første rekke er rettet til kamerater fra motstandskampen i Norge og Danmark.

Medlemmene av URPE er patrioter, frihetskjempere og konsentrasjonsleir-fanger fra kampen mot nazismen og fascismen. Organisasjonen har en underavdeling også i Norge. Appellen er undertegnet av organisasjonens president, dr. Leon Boubien, en av Frankrikes mest kjente og høyest dekorerte mot-

standsfolk, og en av dem som var med på å stifte organisasjonen i 1955, Thomas C. Sneum.

«La ikke Norge komme i drift!»

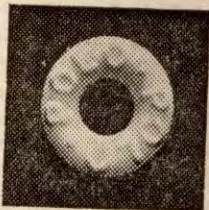
Oslo Forsvarsforening advarer i en resolusjon mot at Norge trer ut av samarbeidets vei på et tidspunkt da de demokratiske land i Europa gjør et stortiltet forsøk på å etablere og videreutvikle et fellesskap for fred og fremgang i vår verdensdel.

Truselen mot Norges handlefrihet og selvstendighet gjennom press kan best forebygges ved å hindre at vårt land kommer i drift og trekkes inn i en skjebnesvanger utvikling i uønsket retning. Med den utsatte stilling og den strategiske beliggenhet vårt land har, trenger Norge den sikkerhetspolitiske trygghet og forankring i den vestlige verden som medlemskap i et utvidet EF vil gi, heter det blant annet i resolusjonen.

Hullet i Polo feter ikke.

Det er ren, frisk Yorkshire luft med en krans av fast, kjølig peppermynte omkring.

Peppermynten man kan gå og leke med i munnen, til det ikke er annet enn hullet tilbake.

**TRENGER DE BILSKYSS
TIL STEMMELOKALET?**

HØYRE-politikere begrunner sitt JA

Annonsen er innrykket av Oslo Høyre

**BERNT
INGVALDSEN**

EF skaper møysommelig et nytt Europa, bygget på forpliktende samarbeide som knytter landene stadig nærmere sammen. Etter den splittelse som har hersket i Europa med gjentatte kriger, er dette et skritt av historisk betydning. Dette samarbeide skjer på et demokratisk grunnlag. Alle medlemmer av ministerrådet, EF's høyeste organ, er ansvarlig overfor sine lands folkevalgte nasjonalforsamlinger. Det er et trygt grunnlag å bygge på og skaper tillit mellom samarbeidspartnere. For meg er det en selvfølge at Norge som medlem må ta aktiv del i samarbeidet innen EF.

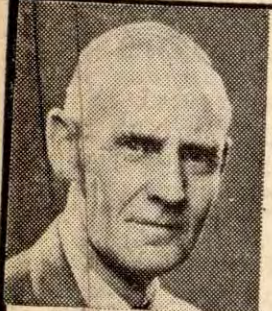
**JOHN
LYNG**

Hensikten med vår tilslutning til EF har hele tiden vært å styrke og øke våre muligheter til å ivareta våre interesser. Det er dette som ligger i ordet suverenitet. Jeg kan ikke se noe brudd med eller krenkelse av suvereniteten i at EF gir oss større muligheter til å arbeide for våre legitime interesser eller våre egne utenrikspolitiske synsmåter og idealer. Og at denne mulighet er større innen EF enn utenfor, er jeg ikke i tvil om. Nettopp i den posisjon medlemskapet gir oss har vi de største faktiske muligheter til å arbeide for våre interesser og synsmåter. Jeg synes at dette har vært trukket altfor lite frem i EF-debatten.

**ROLF
STRANGER**

Jeg ser ingen grunn til at vi skal bryte en historisk linje og stille oss utenfor det nære samarbeide mellom europeiske folk. Vi mister ingen selvrådrett ved det, vi blir medbestemmende. Norge må være med der hvor gamle fiendeland rekker hverandre hendene. Der finner vi også økonomisk og sosial vekst, nasjonal trygghet og ro. Det vil koste Norge dyrt å stå utenfor. Vi må ta imot den utstrakte hånd til et forenet Europa. Det er der vi hører hjemme.

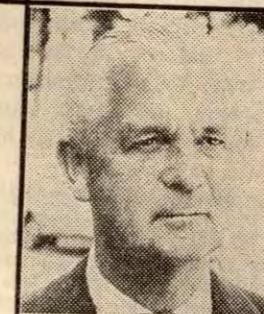
**ALV
KJØS**

Samarbeide i Vest-Europa er nødvendig for å løse felles oppgaver. Det utvidede EF er det nye Europas samarbeidsorgan, og her må vi være med som fullt medlem såvel av utenriks- og sikkerhetspolitiske grunner som for å holde utviklingsmulighetene åpne for vårt næringsliv. Etter min vurdering gir fullt medlemskap det sikreste grunnlag for en harmonisk utbygging av vårt land med en levende landsbygd som en viktig del av målsettingen. I denne forbindelse legger jeg vekt på at den spesielle jordbruksprotokoll i Norges EF-traktat gir jordbruksnæringen en trygg plass i dagens og fremtidens bygde-Norge.

**JAN
PETERSEN**

Jeg sier JA til EF fordi vår tids problemer med miljøødeleggelse, ressursforbruk, kontroll over internasjonale bedrifter og styring av penge-, finans- og valutapolitikken bare kan løses i fellesskap over landegrensene. Jeg sier JA fordi EF i dag er det beste samarbeidstilbud som i praksis finnes. Jeg vil ikke ta ansvaret for å stemme nei til det samarbeide som kan løse 70-årenes viktigste problemer. Motstanderne har ikke kunnet vise oss noe alternativ.

**OTTO GRIEG
TIDEMAND**

Si JA til å bygge samarbeidet i Vest-Europa videre ut, til å øke tryggheten for hver enkelt av oss, til å styrke sikkerheten for vårt land. Si JA til det utvidede samarbeide for å sikre bosettingen i hele landet. La oss gjøre vilkårene bedre for alle som bygger og bor i Norge; det trygger våre barns fremtid. Si derfor JA til fellesskapet i Vest-Europa. Fra dets styrke går veien videre til nedtrapping av spenningen mellom øst og vest og til varig fred ved våre grenser.

**SJUR
LINDEBRÆKKE**

På stadig flere områder er det i dag faktorer og krefter som ikke kan kontrolleres av de enkelte stater. Det gjelder de alvorlige miljøproblemer. Det gjelder vesentlige økonomiske spørsmål i tilknytning til handel og industri, av største viktighet for sunn økonomisk vekst og sysselsettingen. Og det gjelder de store valutaproblemene, hvis løsning verdenshandelsens vekst er knyttet til. Bare gjennom internasjonalt samarbeide kan disse problemer løses. Det vil være et vesentlig fremskritt for Norge som medlem av EF å kunne delta i beslutningsprosessen og dermed aktivt påvirke utviklingen i fremtiden.

**BERTE
ROGNERUD**

Jeg sier JA til EF, hvor målet er å trygge arbeids- og livsvilkårene i fremtiden. Jeg vil bruke min stemmerett til å være med og trygge Norges fremtid. I dag er mange redd for «det ukjente». Men det ukjente ligger ikke i samarbeidet med våre nærmeste venner. Det ligger i alt som skiller oss fra dem. Vårt medlemskap i EF gjør det mulig, gjennom øket styrke og fremgang, å utvide vårt trykkesystem og sette i verk nye sosiale reformer.

**KÅRE
WILLOCH**

Svar JA til trygghet både for landet og for arbeidsplassene. Svar JA til bedre muligheter for å løse sosiale og andre samfunnsmessige oppgaver! Vi styrker freden ved ikke å skape noen tvil om hvor vi hører hjemme. Som medlem av Fellesskapet vil vi medvirke til at et samlet Vest-Europa arbeider for å minske spenningen i verden. La Norges storting, og fremtidens norske regjeringer få den medbestemmelsesrett i Europa som de vil trenge for å sikre norske interesser, og utnytte mulighetene til fremgang for Norge.

Motstandere sprer direkte løgn om oljepolitikken

Nasjonal kontroll er fastslått av EF selv

Olje og gass på den norske kontinentalsokkel er norsk statseidendom. Norsk oljepolitikk når det gjelder tildeling av konsesjoner, vilkårene for disse, tempoet i utnyttelsen fastlegges av den norske regjering og vårt storting. Det er urovekkende å se den løsløst som EF-motstandere, «Folkebevegelsen mot norsk EF-medlemskap» og Dagbladet omgår de faktiske forhold med, fremholder statssekretæren i Industridepartementet, Arve Johnsen til Aftenposten. Dagbladets førstsideoppslag igår og avisens lederartikkel bygger på så mange misforståelser og gale vurderinger at man utelukkende må betrakte det som en annen variant av debatten om den ikke-eksisterende «Borschette-planen».

Man behøver ikke bli lenger enn til side 6 i Dagbladet for igår for man finner artikler hvor man slår bena unna førstside-oppslaget, sier Johnsen. Det blir klart fastslått i meldingen fra Brussel at generaldirektør Fernand Spaak talte på egne vegne, og at Europakommisjonen ikke har behandlet noe forslag om en ordning som innebærer at Fellesskapet skal få kontroll over oljeressursene. De nåværende medlemsland har ikke planer om å endre de gjeldende regler, blir det presisert i Kommisjonen.

Arve Johnsen minner også om det som blir uttalt i samme melding om at det fortsatt vil være de enkelte medlemslands regjeringer som fatter beslutninger om konsesjonsregler osv. I det andre oppslaget fastslår Phillipps-sjefen Fox Thomas jr. — en uttalelse til Dagbladet — at det er «helt klart at Norge eier oljen, det har aldri vært spørsmål om noe annet».

Eikel lærdom

Med henvisning til avissskrivningene de siste dager sier statssekretær Johnsen: — Dagbladet kjenner jo ikke til de mest elementære prinsipper som EF-samarbeidet bygger på. Det er ikke tale om noen «fri etableringsrett» — heller ikke i forbindelse med olje og gass. Norsk konsesjonslovgivning og våre etableringsregler gjelder også fullt ut innenfor EF, og det er uforsvarlig å bringe til orvs påstander om at dette bare er formaliteter. Dagbladet går utad om de faktiske forhold og den praxis som følges, slik som Bøygen i Per Gynt.

Motstandernes hensikt er naturligvis å skape forvirring og uklare forhold lik foran folkeavstemningen, sier Johnsen.

De faktiske forhold hva angår Norge og oljen er det stikk mot-

satte av Dagbladets overskrift. Vi taper ikke kampen om oljen ved EF-medlemskap, derimot gis vi de beste muligheter for å utnytte de nye ressurser på en nasjonal forsvarlig og økonomisk forsvarlig måte.

Enstemmighet

Når det hevdes — med henvisning til de uttalelser som er kommet fra sjefen for Kommisjonens energiavdeling, Fernand Spaak om

Fylkesutvalget i Telemark inn for EF-medlemskap

Aftenpostens korrespondent, Skien, 22. september

Telemark fylkesutvalg har vedtatt en uttalelse som går inn for norsk medlemskap i EF. Fylkesutvalget sier i sin uttalelse at Regjeringen og flertallet i Stortinget har gitt et klart uttrykk for at Norge bør slutte seg til EF og at dette vil gi vårt land de beste muligheter og den største trygghet i fremtiden. Regjeringen har bedt om det norske folks tilslutning til denne politikk ved folkeavstemningen den 24. og 25. september. Telemark fylkesutvalg slutter seg helt til Regjeringens og stortingsflertallets vurdering i denne viktige sak for vårt land.

Uttalelsen ble vedtatt mot én stemme.

at utforskning, produksjon og transport gjennom lovs form skal bli et felles EF-anliggende, må man naturligvis samtidig fortelle at beslutninger på dette område krever enstemmighet. Norge blir ikke pådyttet lovregler eller samarbeide vi ikke selv er enig i og finner tjenlig utfra våre interesser.

Staten som dirigerende og kontrollerende myndighet er praktisert av alle EF-land i større utstrekning enn vi ennå har planer om, sier statssekretæren. — Videreforedling, ved raffinering og i den petrokjemiske sektor, bør være en målsetting for oss. Blir vi stående utenfor EF, vil vi møte en toll som gjør petrokjemisk virksomhet uaktuell.

Ubegrunnet frykt

Frykten for EF-landenes interesse for våre olje- og gassressurser, er ubegrunnet: — Vi har hatt to utlysninger av konsesjoner for boring i Nordsjøen. Den tredje blir relativt begrenset. Vi ønsker å gå langsomt frem. Viktige konsesjonsblokker har Staten forbeholdt for seg selv. Videre vil Staten sikre seg «gjennomgangslodd» for statsdeltagelse i alle blokker. Vi har videre bestemt at det bare er Staten som skal drive med undersøkelser nord for 62. breddegrad. Vi ønsker å få enda bedre styring over oljepolitikken, fastslår statssekretæren.

Ingen «spurv»

Det er heller ingenting som gir dekning for påstander om at Norge skal spille «spurvens rolle i tranedansen»: — På dette område er Norge en stormakt. Man måler ikke vår innflydelse utfra innbyggertallet, men utfra den posisjon vi har i kraft av våre ressurser. Det er nok her å henvise til skipsfarten, fremholder statssekretær Arve Johnsen.

EF-medlemskap betyr:

Vi taper kampen om oljen

Fem prosent innflytelse, hundre prosent lydighet blir våre arbeidsvilkår

Av PER VASSBOTN

nasjonal bevissthet i de «gamle» oljeland har økt faren for at de vil minke leveransene til Norge blir en spurv i tranedansen når kampen om oljen begynner for Norge.

Spaak talte på egne vegne om oljen

BRUSSEL (NTB) Sjefen for EF's energidirektorat Fernand Spaak uttrykte seg på egne vegne, sier kommisjonssjefen i går. Spaak antydte under en oljekonferanse at fellesskapet har ha forkjøpsrett til olje som sikket imidlertid til prinsippet om ikke-diskriminering, sier kildene.

bevegelse, fritt arbeidsmarked. Prinsippene måtte vi godta for vi begynte forhandlinger. Oljen var ingst- nme- te og nnet

for Ministerrådet at utforskning, produksjon og transport gjennom lovs form skal bli et fellesskapeleg anliggende

Kommisjonens energi ekspert har talt høyt og ærlig om sine hensikter. Kommisjonen, finner

skal sitte til bords med de store og fastlegge lover hvortil Norge kan oppfattes som jo-

«Helt klart at Norge eier oljen»

Sier Phillippsjefen Fox Thomas jr.

Fox Thomas jr. Spaak må snakke rent filosofisk

— Jeg kan ikke forstå at det er noe spørsmål å drøfte en forelagt foredrag av generalgang om oljen på den norske direktør Fernand Spaak fra EF-kommisjonen.

Forsåvidt skulle det være unødvendig å demtere Dagbladets hovedoppslag igår. Avisen gjør det selv i samme nummer av avisen. På utensidens finner man to oppslag som slår fullstendig ben under førstsideoppslaget, men disse to artikler er først kommet med i avisens «hvordan eurokratene tenker seg utviklingen», blir det i et av de andre oppslag i samme avis understreket at Spaak talte på helt egne vegne. Og mens førstsideoppslaget sier at Kommisjonen har lagt sine planer for hvordan oljen skal utnyttes, blir det i meldingen fra Brussel fastslått at Europa-kommisjonen ikke har behandlet noe forslag om forkjøpsrett.

Norsk kontroll og styring

Av tidligere statssekretær Sverre Kongshavn

Olje og gassfunn på vår kontinentalsokkel krever en stor norsk innsats. Samtidig må vi se i øynene at de oppgaver vi står overfor i sin økonomiske, industrielle og tekniske konsekvens er av en slik størrelsesorden at vi må ha et fornuftig samarbeide med andre land. Derfor foreligger det et gjensidig interesseforhold mellom Norge og EF når det gjelder oljen i Nordsjøen. Norge er interessert i å eksportere olje, og EF er interessert i å importere olje. Det må være i Norges interesse at det kan utformes regler for et samarbeide i Europa som et skritt på veien mot mest mulig ordnede forhold på oljefronten i verden.

Til Fernand Spaaks uttalelser, som blir grovt misbrukt her hjemme foran folkeavstemningen, har jeg følgende bemerkninger:

Det er ikke norsk kontinentalsokkel qua territorium som hører inn under Romatraktaten. Det er den økonomiske aktivitet som foregår på sokkelen som kommer inn under traktatens forskjellige bestemmelser. Stikkordet er her ikke-diskriminering, og hittil har vi i norsk oljepolitikk heller ikke drevet diskriminering. Vår politikk har vært gjennomført ved et omfattende konsesjonssystem som på den ene side har tatt sikte på å få utenlandske selskaper i samarbeide med norske grupperinger til å undersøke om det finnes olje og gass på kontinentalsokkelen. På den annen side har konsesjonssystemet sikret full kontroll og styring fra den norske stats side.

Denne politikk vil vi kunne fortsette også om Norge blir medlem av EF. Vi vil kunne kreve at interesserte selskaper må etableres i Norge og underlegges norsk lovgivning. Vi

vil kunne kreve olje og gass ilandført i Norge, og Staten vil kunne stille krav om andel av utvunnet olje. Det er intet ved medlemskap som hindrer et statlig oljeselskap med enerett til såvel undersøkelser som utvinning. Fremfor alt er det imidlertid viktig at Norge som medlem i EF blir medbestemmende når den fremtidige olje- og energipolitikk skal fastlegges. Vi er ikke alene om å ha funnet petroleum i Europa, og vi har ikke råd til å sitte «på gjerdet».

For norsk arbeidsliv vil opprettelse av petrokjemisk industri kunne gi mange verdifulle arbeidsplasser, som ikke minst vil ha stor distriktsmessig betydning (Nord-Norge). Hvis vi kommer inn i EF, vil vi ha langt større muligheter for å kunne videreføre oljen. Uten deltagelse i et stort europeisk fellesmarked vil det bli meget vanskelig, hvis overhode mulig, å bygge opp petrokjemisk industri av noe omfang i Norge.

Folkebevegelsens „Borschette-plan”

Svar fra Hans Borgen

Reidar Carlsen og Ola Metliaas i «JA til EF»-aksjonen har nylig sendt et åpent brev til undertegnede som formann i Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Brevet nevner Sosialdepartementets dementi og kommisjonsmedlemmet, Alberte Borchettes dementi i forbindelse med «EEC-nytt»s omtale av den såkalte Borschette-plan. Brevet spør om jeg offentlig vil «beklage» Folkebevegelsens «høyst uhederlige utspill».

Folkebevegelsen har 19. september sendt et brev til Sosialdepartementet der en i detalj legger frem referanser og sitater i forbindelse med spørsmålet om harmonisering av sosialpolitikken og problemene for trykdepolitikken i forbindelse med norsk medlemskap i EF. Dess-

Grunnløst skremsel fra Sp.

Landbruksdepartementet fastslår i en uttalelse at Senterpartiavisen Nationens førstsideoppslag igår om at norske bønder skal pensjoneres bort, ikke medfører riktighet og at departementet ikke har fremmet forslag om bevilgning til fortidspensjonering av bønder hverken for 1973 eller senere år.

Nationen påstår at Landbruksdepartementet allerede på neste års budsjett har ført opp 10 millioner kroner til fortidspensjonering av bønder ved eventuell tilslutning til EF. Landbruksdepartementet finner ikke grunn til å gå nærmere inn på artikkelén, men konstaterer kort og godt at den ikke medfører riktighet.

verre har bare få aviser gjengitt det omfattende materiale som vi har stilt til disposisjon.

Jeg ser det av underordnet betydning om Borchettes navn, slik som våre kilder har gitt oss opplysninger om, er knyttet til EF's planer om en harmonisert sosialpolitikk. Vi skulle gjerne sett at vi hadde fått opplysningene presentert under en annen merkelapp, så ikke den nokså lite nødvendige diskusjon om navnet Borschette var oppstått.

Hovedsaken er imidlertid at hverken Borchettes dementi eller Sosialdepartementets dementi eller Sosialdepartementets dementi ved holdbarheten i det omfattende materiale vi har lagt frem i denne sak. De kan gjerne være uenig i fortolkningen av det, men bør ikke av den grunn kalle oss for «uhederlige».

Vi stemmer JA

for fred, fremgang og samarbeide

Undertegnede svarer JA til norsk medlemskap i EF. Vi utfordrer DEG!

Astrid Aalborg
Gunnar Aalrust
John Aamdal
Osw. Aamodt
Victor Aarenstrup
Ville Aarseth
Stein Ivar Aarsæther
Ingrid Marmann Aas
Einar Aaser
Alette Aagaard
Odd Holm Abrahamson
Kåre Adolfsen
Johanne Agnæs
Elisabeth Ahre Aas
Hildur Akselson
Roald Alten
Astri Amundsen
Elsa Amundsen
Harald Amundsen
Hedvig Wibe Amundsen
I. Vibe Amundsen
Odd Amundsen
Anna Andersen
Olav Andersen
Olga Andersen
Ragnhild Andersen
Lilly Andersen
Knut Sofus Anderssen
Augusta Andresen
Jorunn Andresen
Mona K. Andresen
Nicolai Andresen
Tove M. Andresen
Anton Fredr. Andresen
Lillian Andresen
Brit Baustad Angell
Bodill Angell
Karen Cecilie Angell
Alice Anker
Harriet Celine Anker
Juliana Anker
Sigrid Anthonson
Anny Arne
Erik W. Arnesen
Pinn Arnesen
Johan M. Arnesen
Astrid Arnesen
Thorleif Arnkværn
Ole B. Arntzen
Randi Aronsen
E. Christensen Arung

Ingrid Braathen
Ingrid G. Brandtzæg
Gunner Brask
H. Norveig Bratfoss
Carl Johan Brechan
Peter Bredsdorff
Peter Bredsdorff
Sigrid Bredsdorff
Per Brekke
Karen Bretteville
Valborg Due Broch
Thomas Brown
Astrid Brun
Simone Brun
Anna Kr. Bruseth
Grethe Bruu
Reidar Bruu
Astrid Bruun
Esther Bruun
Rakel Bruun
Gunnar Bryhn
Gunnar Bryhn
Morten Bryn
Ole Bryn
Vibeke Bryn
Christine Brække
O. Brække
Bjørn Brænden
Britt Brænden
Marit Brænna
Ove Henrik Buer
Kari Bugge-Asperheim
Per Bugge-Asperheim
Claus Bugge
Henriette Bugge
Hans R. Bull
Hans R. Bull
Marie Bull
Signe Bull
Rolf Bull
M. Buntz
Agnes Bur tti
Randi Burkoff
Dagmar W. Buset
Gerd E. Busk
C. Sejersted Bødtker
E. Sejersted Bødtker
Elne Børke
Carl Carlsen
Bernhard Caspari
Carl Theodor Caspari

Tone Evensen
Carola Eyoll
Yngvar Eyll
B. M. Fagerli
Gudrun Fagerli
Einar B. Falkenberg
Else Falkenberg
Nanna Falkenberg
Sverre Faureng
Karen Bretteville
Tyge Filseth
Kelly L. Fitzmaurice
Liv Bruun Fjeldseth
Astrid Fjell
Simone Brun
Elsa Fodstad
Per Fossum
Solveig Fossum
Ivar Fougner
Gunnar Fredrikson
Karen Margrethe Frich
Alvhild Frick
Louise Frisch
Sidsel Frølich
M. Fuglesang
Anne Marie Funder
Frithjof C. Funder
Richard Furuholmen
Anthony Gabrielsen
Dagny Gabrielsen
Lill Galtung
Leif Gihbsson Jr.
Ragnhild Gillum
Lars Gisholt
Lillemor Gisholt
Terry Gjetanger
Dagny Gleditsch
Hans R. Bull
William Glott
Aase Gloersen
Aage Gogstad
Mette M. Gogstad
Finn Gossner
Marie J. Gossner
Peter Graff
Helen Graff-Wang
Trygve Graff-Wang
Tore Chr. Gram
Gunnor Gran
Haldis Grann
Arne Grimstad
Kari Grimstad
Arfin McCalen Grue
Hans Peter Grue

Olav G. Henriksen
Ruth Henriksen
Steffen Hensrud
Ingrid B. Herlofsen
Jan Peder Hermandsen
Aase Hermansen
Gyda Hermansen
Bjørn Herstad
Harald Hesselroth
Tyge Hestvedt
Leiv Hestvedt
Eva Heyerdahl
Elli Hillestad
Alf Hjelmtvedt
Georg Hjort
Ove Johan Hjort
Per P. Hodneland
Gerhardt Hoel
Knut S. Hoff
Ragna Hoff
Finn Hoffmann
Finn Hoffmann
Ellen Hofsrud
Anna Holck
Edwin Holm
Torbjørn Holmsen
Fritz Holst
Arild Larsen Holst
Ragnh. Mustad Holst
Inger Holstad
Ellif Holte
Rigmor Holter
Toril Holter
Gunnar Holth
H. H. Horn
Villa Hovland
Louis Hox
Einar Hubert
Esther Hveding
Ove Hville
Gunnor Hægstad
Kjell Hoberg
Agnes Arbo Høeg
August Høegh
Arne Hosteland
Per Høver
Liselette Høy
Simon Bernhard Høy
Ingeborg Høyeraal

Oskar Klippenberg
Edmund Knudsen
M. Myklegaard Knudsen
Therese Knudsen
Tordis Knudsen
Annelise Knudtson
Eva Knudtson
Fritz Knudtson
Hans Knudtson
Vesla Knudtson
Are Kobro
Sverre Kongshavn
Arne W. Korsbrekke
Tora Helene Krafft
Søren Kraft
Nora Krag
Kari Krane
Gunnor Kristiansen
Axel Olav Kristoff
Hjørdis Kristoff
Per Vennemo Krogh
Audhild Krohn
Agnar Kultorp
Erling Kuskerud
Henny Kuskerud
Torstein Ivar Kvaal
Hjørdis Kvam
Sverre Kvernberg
Else Marie Labee Lund
Ingerid Lahn
Kjell H. Landgraff
Sven Landgraff
Reidar Langballe
Inga Lange
Lillemor Lange
Peter M. Lange
Kari Langeland
Berill Larsen
Emilie Larsen
Emilie Marie Larsen
Kjell Larsen
Einar Larsen
Gunnar Larsen
Emilie Lørssen
Walter Thorbjørn Lean
John Leborg
Wanda Ingeborg Lie
Astrid Lie

Peter Meidell
Wenche Meidell
Inger Melbye
Elly Melder
Rolf B. Melder
Hjørdis Mellbach
Magnhild Meyer
Ellen Michelet
Solveig Michelsen
Torbjørn Michelsen
Arne Midelfart
Johnny Midthjell
Omar Heide Midtsæter
Astrid Mjelva
Gunnor Mjelva
Olaf Mjelva
Ingeborg Mjøllner
Olaf Mjøset
Håkon Moberget
Karen Mochelsen
Carl Frithjof Moe
Ivar Moe
Kåre Moe
Louise Moe
Aage Moen
Johannes Moen
Margit Moen
Alfhild Mohn
Kirsten Mohn
Astri Molthe
Hjørdis Moltzau
Odd Arne Mortensen
Odd Moseby
Agnes Moss
Oistein Mossige
Ebba Mostue
Carola Müller
Oddvar Murvold
Didrik Chr. Mustad
Helga Mustad
Kristen Mustad
Lars Musæus
Alfhild Lambert Myhre
Eivind Myhre
Lyder Myhre
M. O. Myhre
Ragna Myhre
Gunnar Møller
Lucie Møller
Morten Ole Mørch

Alexandra Quale
Ruth Raabe
Jens B. Raanaas
Lise Raanaas
Gunnhild Ramberg
Ragne Ramberg
Thor S. Ramberg
Berit Rambøl
Jan Erik Rambøl
Hans Henrik Ramm
Roar Randby
Amborg Rasmussen
Helge Ree
Brita Refsdal
Einar Refsdal
Ebba Reinert
Marie E. Renhult
Rolf Rennemo
D. Anker Riddervold
E. Riis-Johannessen
Sven B. Riis
Aud Riksaasen
Sollaug Ringdal
Theodora Rogn
Berte Rognerud
Harald Rognhaug
Lilly Rolandsen
Ruth Rolfsen
Gro Roll
Knut Roll
Synnøve Roll
Per Rom
H. Roschberg
Josef Rosenberger
Helene Roshauw
Edvin Rothman
Edith Ruden
Olav J. Ruden
Halvdan Rui
Synnøve Rye
Paul Emil Rynning
Egil S. Røed
Sidsel Røed
Emmy Roer
Solveig Røraas
Knut A. Rørholt
Gunnor Rørvik
Egil Storm Roslie
Signe Storm Roslie
Bergliot Røstad

Chr. Skovly
Odd Skudem
M. Viveche Skullerud
Aslaug Slangh
Anna M. Slotsvik
Johan Slotsvik
H. Smedsrud
Dagny Smith
Egil C. R. Smith
Sigurd Smith
Waldemar Smith
Peter Solberg
Reidun Ræder Sogn
Brita Refsdal
Johan W. Sohlberg
Bjørn Solnørdal
Kari Sommerschild
Olav Ihlen Sopp
Vivi de Spengler
Hjørdis Spydevold
E. Gundersen Staff
Leif Stange
Laura Stavem
Ingeborg M. Steen
Jenny Steen
Niels Kåre Steen
Paul Steenhoff
Sigrid Stenberg
Elise Stenersen
Esther Stixrud
Thomas Stixrud
Reidar Stockfleth
Per Rom
H. Roschberg
Josef Rosenberger
Helene Roshauw
Edvin Rothman
Edith Ruden
Olav J. Ruden
Halvdan Rui
Synnøve Rye
Paul Emil Rynning
Egil S. Røed
Sidsel Røed
Emmy Roer
Solveig Røraas
Knut A. Rørholt
Gunnor Rørvik
Egil Storm Roslie
Signe Storm Roslie
Bergliot Røstad

Nils Marius Thomas
Astrid Thomle
Mimi Thommessen
Rolf Thorden
Ingeborg Thoresen
Johanne Thoresen
Magnhild Thorsen
Solveig Thorsen
Ebba Thorshaug
Terje Thorshaug
Henrik Thrap-Meyer
Jan Thurmann-Moe
Beth Tidemand
Otto Grieg Tidemand
Synnøve Tidemand
Finn Tingstad
Kristen Tischendorf
Grethe Titlestad
Thorstein Torgersen
Torleif Torgersen
Margit Torma
Ellen Torp-Hansen
Magne Torp-Hansen
Anna Cathrine Trumpy
Frida Trumpy
Tufte
Erling Tveten
Gudrun Tveten
Gunnar Tveten
Gunnor Tveten
R. Tveten
Randi Tømmernes
Asbjørn Tønstun
Henning Tønsberg
Gudrun Tøsti
Ingrid Tøsti
Kaare Loken Tøsti
Hanna Ullerud
Per Straumann
Erling Stray
Marie Strengenhagen
Eva Strømme
O. Strømme
Solveig Strømme
Bjørn H. Strømner
Trygve Strømstad
Arne Styhr
Bjørn Sundby
Hjørdis Sundby
Eilbjørn Sundby

Ellen-Johanne Bugge
Gjertrud Brun
Johan Lyder Brun
Ingrid Burchardt
Thomas Burchardt
Frithj. Christiansen
Ragnhild Christiansen
Anita Cock
Eva Dahl
Ingrid Edvardsen
Willy Edvardsen
Amelie Egeberg
Borghild Esvall
Gerd Fadum
Emilie Fleischer
Elisabeth Fredriksen
Gudrun Fredrikson
Aster Frivold
A. Sanne Gottenberg
Per Hallan
Gunnhild Harm
Karsten Harm
Oleiv Hassel
Evy M. Heidenreich
Frida Holtermann
Aslaug Holth
Birger Holth
Sofie Hustvedt
Jenny Huuser
Joh. Ingjær
Borghild M. Jacobsen
Sigurd N. Jacobsen
Torild Jernslett
Borghild Johannesen
Harry Johannesen
Ivar Johansen
Randi Johansen
Hans Juveh
Gunnor Kahrs
Ole A. Kirkvaag
Olga A. Kirkvaag
Nanna Kittelsen
Eva Koch
Wilhelm Koch
Ole Kraft
Pinn Ledaal
Ingjerd Lie
Birger Lier
Hjørdis Lister

- Karen Cecilie Angell
Alice Anker
Harriet Celine Anker
Juliana Anker
Sigrid Anthonson
Anny Arne
Erik W. Arnesen
Finn Arnesen
Johan M. Arnesen
Astrid Arnesen
Thorleif Arnkværn
Ole B. Arntzen
Randi Aronsen
E. Christensen Arung
Roar Aschim
Jenny Askedal
E. Askim
Kristen Askvig
Birgit Aslaksrud
Lars Aslaksrud
Ruth Aubert
Hans Aulie
Astrid Evensen Bach
Per Anker Bachke
Fr. Backer-Grøndahl
L. Backer Grøndahl
Julie Backer
Lulli Backer
Toril Bagner
Bergljot Bakke
Paul Bakke
Ingvald Hansen Bakken
Ruth Solem Bakken
Arne Balchen
Hans Bang
Signy Bang
Margaret Barlaup
Kari Barra
Knut Barth
Mette Batt
Edle Bauck
Elisabeth L. Bay
Jarl Bech
Folke Beckman
Borghild Becsan
Anne B. Berckenhoff
Edgar Berensen
Edgar Berntsen
Aage Berg
Dagfrid Berg
Ingeborg Berg
Torbjørg Berg
Oistein Berg
Astrid Berg
Signe Berg
B. Berger
Magnhild Berger
Tove Main Berger
Ingrid Berger
Erik Bergh
Haakon Riiber Bergh
Trygve Berglund
Martha Berglund
Ellen M. Bergsland
Reidar Bergstøl
Wenche Bergstøl
Kaja Bergwitz-Larsen
Rolv Bernhardsen
Margit Beyer
Magdalene Biong
E. Birch-Aune
Trygve Birkeland
Anny Birkheim
Alf Bjercke
Kjell H. Bjercke
Eva Bjerkaas
Ruth Bjerkestrand
Hjørdis Bjertnes
Ole Petter Bjertnes
Elsa Bjønness
Henry Bjønness
Anna Bjørneby
Johanne Bjørnson
Molle Dokka Bjørset
Elise Blich
Håkon M. Blikstad
Lillian Blomberg
N. Blomberg
Sven Blomqvist
Ragnar Bockelie
Bertil Boije
Gunvor Bolstad
Sofie Faye Borgen
C. Borhaven
Ellinor Boye
Aase Gløsen
Aage Gogstad
Mette M. Gogstad
Finn Gossner
Marie J. Gossner
Peter Graff
Helen Graff-Wang
Trygve Graff-Wang
Tore Chr. Gram
Gunvor Gran
Haldis Grann
Arne Grimstad
Kari Grimstad
Arnfin Medalen Grue
Hans Peter Grønn
Ulla Grønn
Borgny Grønneberg
Sigurd Grønneberg
Svein Grønner
Birgitte Grønnerød
Arne Grøstad
Gerd S. Grøstad
Hans Petter Grøstad
Ragnhild Grøstad
Anders Grøtt
Inga Gulbrandsen
J. Gulbrandsen
Jorunn Gulbrandsen
Juul Gulbrandsen
Kiss Gulbrandsen
Ruth Gulbrandsen
Estrid Guldborg
Ole Gull
Kil Gundersen
Ursula Gundersen
Else Gundersen
Erik Gyllenhammar
Inger Gørrissen
Gåserud
Per Owren Habberstad
Caroline Dahl
Eli Haga
Agnar Hagen
Erik Irgens Hagen
Lilli Hagen
Thor Hagen
Sverre M. Halbo
Gunvor Hall
Vilhelm Hall
Astrid Hallen
Gyda Hallen
Inger Hallen
Haakon Hals
Inger Hals
Erling Halvorsen
Aksel F. Hansen
Asbjørn Hansen
Lif Heggen Hansen
Lill Hansen
Martha Johanne Hansen
Odd R. Hansen
Egil Jernberg Hansen
Aagot Lange Hanssen
Else Hansson
Ludvig Harboe
Elisabeth Harboe
Marie Kr. Harboe
Rudolf Harud
Vegard Juland
Reidunn Haslev
Hans Petter Hasvold
Hasse Haug
Olaf Haug
Rolf Haug
V. Haug
Aagot Hauge
Gunnar Hauge
Reidar Hauge
Arne Haugen
Reidun Haugen
Berit Haugen
Egil W. Haugen
Bjørn Haukedal
Nils Heie
Sonja Heie
Astrid Heli
Ole Hellen
Aslaug Hellum
Anne Ki. Helm
Jan Helm
Jan Helm
Jan Eivind Ole Helm
Anne Sophie Helm
Kari Helmen
Jan Helmer
Rigmor Helvig
Else Hem
Kari Hemsen
Lilla Lange
Lillemor Lange
Peter M. Lange
Kari Langeland
Berill Larsen
Emilie Larsen
Emilie Marie Larsen
Kjell Larsen
Einar Larsen
Gunnar Larsen
Emilie Larssen
Walter Thorbjørn Lean
John Leborg
Anna Ingeborg Lie
Astrid Lie
Ba Lie
Carl Olaf Lie
Ingvald Lie
Johanne Lie
Ludvig Kragtorp Lie
Othilie Lie
Randi Lie
Thorvald Lie
Brit Lie
Lucie Lie
Mette Vera Lien
O. Lien
Sigurd T. Lien
Ragni Llleng
Frid Liljegren
Mathias Lilleengen
Kitty Linaae
Johanna Linaae
Per Lindahl
Kirsten Lindboe
Wenche Lindboe
Ornulf Lindboe
Peter Lindmo
Arthur E. Linge
Per Lodding
Chr. Lohne
Ellen Schjot Lonnevig
Eldrid Lorentzen
Erik F. Lorentzen
Jan E. Lorentzen
Kirsten Lorentzen
Willy Lorentzen
Veronica Lorentzen
Aagot Lossius
Ingvar Lossius
A. Rascher Lund
Eilert Lund
H. O. Lund
Lars O. Lund
Sonja E. Lund
Vera Lund
Eva Bull Lund
Ola Lundgaard
Kaare Lundgren
Elfi Lundh
Astri Luteherath
Anne Lyche
Johan Nico'ai Lyche
Nanna Lynneberg
Sig. Heiberg Loken
Soffi Løkkeberg
Elin Løvold
Sigval Maartmann-Moe
Morten Maarud
Cecilia Madsen
Leif Madsen
Reidun Madsen
Jens Madsen
Per Madsø
Jenny Magdal
Solveig Magelsen
Aase Magnussen
Arvid Magnussen
Margit Magnussen
Michael A. Mallvig
Karen Manders
Olav Manders
Ingrid Marcussen
Margot Markhus
Eva Marman
Jens Marstrand
Guri Martens
Elsa Marthinsen
Leif Marthinsen
Ulla Martinsen
Gunvor Mathiesen
Gudrun Mathisen
Gunnar Mathisen
Johan P. Mathisen
Rolf Medbøe sen.
Finn Mehlum
Ingri Mehlum
Edda Mostue
Carola Müller
Oddvar Murvold
Didrik Chr. Mustad
Olav J. Ruden
Halvdan Rui
Synnøve Rye
Paul Emil Rynning
Egil S. Røed
Sidsel Røed
Emmy Røer
Solveig Røraas
Knut A. Rørholt
Gunvor Rørvik
Egil Storm Roslie
Signe Storm Roslie
Morten Ole Mørch
Stina Mørch
Erik Mår
Hilmar Nanssen
Jack Nielsen
Yngvar Nielsen
Hanna Nilsson
Inger Samuelsen
Karl A. Samuelsen jr.
Kari J. Samuelsen
Rachel Sand
Kåre Sandnæs
Per Sangvig
Henny Sanne
Johan Sauge
Elinor Scheel
A. Scheen
Halvdan Schilling
Ingeborg Schjelle
Bodil Schjerven
Kåre H. Schjerven
Aase Schmidt
Wenche Schmidt
Paul Adrian Schneider
Aage Casse Schou
K. Schramstad
Aagot Schrøder
Arne Schulerud
Lauritz Schumacher
Christian M. Schønning
Finn Schønning
Erica Schønning
Hans Jacob Seilø
Jens Selmer
Ruth E. Selmer
Per Selving
Knut Sevang
Margaret Severin
Margaret Severin
Kjell Sjetelig
Arne Lyng Simonsen
Jan Eric Skappel
Marit Skatvedt
Amy Skauen
Harald Skinnemoen
Nora Skinnemoen
Egil Skjeppedast
Astrid Skoglund
Mildred Storm
Odd S. Storm
Edel Storm
Sven Strandquist
Per Straumann
Erling Stray
Marie Strongehagen
Eva Strømme
O. Strømme
Solveig Strømme
Bjørn H. Strømner
Trygve Strømstad
Arne Styhr
Bjørn Sundby
Hjørdis Sundby
Erling Sundbye
Asbjørn Sagen
Elli Salvesen
Wenche Furst Salvesen
Anne Marie Samuelsen
Ellen Samuelsen
Inger Samuelsen
Karl A. Samuelsen jr.
Kari J. Samuelsen
Svanhild A. Svensen
Arne R. Svenssen
Borghild Sverre
Jorunn Sviland
Marie E. Swanstrøm
Stein Sælen
Per Sæther
R. Sæther
Terje Sæther
Ruth Sødving
Odlag Søgaard
Ingeborg Søraas
Randi Sørensen
Amelie M. Sørensen
Randi Sørensen
Per Sørfakne
Alfhild N. Sårheim
Esther Tandberg
Grethe Tandberg
Line Tandberg
Svein R. Tandberg
Johan Tande
Gerd Tanderø
Amalie Tangen
Tangvald Lyder
Tove Tau
Egil Bjelke Taugbøl
Rigmor Bjelke Taugbøl
Kari Taugbøl
Tore Teigen
Jan Tesli
Ingeborg Tharaldsen
Rachel Tharaldsen
Baby Thaulow
Carl Thomas Thiis
Gerd Thiis
Hanna Margrethe Thiis
Else Thoeneie
Thor Thoeneie
Harry Johannesen
Ivar Johansen
Randi Johansen
Hans Juveth
Gunvor Kahrs
Ole A. Kirkvaag
Olga A. Kirkvaag
Nanna Kittelsen
Eva Koch
Wilhelm Koch
Ole Kraft
Finn Ledaal
Ingjerd Lie
Birger Lier
Hjørdis Lister
Fridthjof C. G. Lundh
Frithjof Lyssand
Hulda Foss Lyssand
Arne Magler
Harriet Magnus
Bjørn Mathisen
Jan Moskeland
Augusta Petersen
Ivar Martinsen
Liv Meyer
Annie Ness
Frithjof Nilssen
Aslaug Nordenhaug
Georg Nordenhaug
Ellen Norman
Erik Wilhelm Norman
Karen Ada Olay
Aslak Ringstad
Else Ruden
Jens Henrik Rohn
Einar Rønneberg
Signe Rønneberg
Hanna Røring
Arne Sagen
Hildur Sanner
M. Saxlund
Esther Skaar
Randi Steen
Gudny Steenersen
Alice Steffen
Jørgen B. Svennevig
Joh. Svensson
Nini von Tangen
Gunhild Thomassen
Steinar Thomassen
Aase Semb Thorstvedt
Bitta Tronstad
Knut Tronstad
Jorunn Ulltveit-Moe
Synnøve Wagle
Elida Wesmann
William Wesmann
Aase Wilhelmssen
Anne-Marie Willoch
Brynild Zimmerlund
Einar Zimmerlund
Eva Strøm Aastorp
Kjell J. Aastorp

Annonse nr. 7 innrykket av Oslo Høyre.
Annonser inneholder 1177 navn og er i sin helhet betalt av underskriverne.
Annonse nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6 inneholdt hver 800 navn. Dermed er ialt 5977 av underskriverne offentliggjort.

**Norge trenger
også DITT JA!**

Undertegnede diplomøkonomstudenter
og ansatte ved

BEDRIFTSØKONOMISK INSTITUTT VIL STEMME JA

til et samarbeid med andre frie nasjoner,
et samarbeid for å løse felles problemer.

Jan Ditlev Hagness
Nils A. Hermansen
Arne Antonsen
Andreas Sandvik
Sturla Evensen
Egil Weltzien Holst
Roar Hauge-Nilsen
Kaare Frydenberg
Sverre Mygaard
Aksel von Schack
Hans Petter Rustad
Siri Hall
Morten Søberg
Nils-Christian Lütken
Arvid Uldal
Tor Hansen
Jan Flittig
Truls Nyquist
T. A. Terkland
Hans-Olav Omland
Steinar Jensen
Kjell Bugge
Erik Schumann
Erik Wald-Jacobsen
Aksel Smith
Jens Weme Nilsen
Jan Mannerud
Petter Germundson
Roald Stjernung
Petter Spiten
Arne Friisliid
Jan Darre Hirsch
Terje Østby
F. H. Holand
Tor E. Marthinsen
Grete Øderud
Jan Sagstad
Hans Burkeland
Tor Sandal
Einar Brandsnes
Tom H. Larsen
E. Brinchmann-Hansen
Svein Riple
Øvind Sander
Karin Haug
Paul W. Christiansen
Terje Vagn Johansen
Odd Sørensen
Øyvind Hauge
Dag Rydd
Alf Ahndell
Finn Roger Nielsen
Bjørn Halvorsen
Morten Slang
Jostein Elle
Olav Ruskud
Odd Bjørklund
Stig Fjeld
Christian J. Sundby
Klaus Nygaard
Ola Solheim
Einar Hoch-Nielsen
Jockum Bugge
Trond Mølgen
Harald Perskaas
Dag Merkesdal
Hans Henrik Hertzberg
Jan Mathisen
Knut Ole Brynildsen
Jørgen Laurendz
Trond N. Berntsen
Tom Wingerei
Frithjof Kylstad
Nils Willy Gulhaugen
Gunnar O. Hallan
Arne Andreassen
Per Hausvik
Morten Ellingbø
Helge Brunstad
Svein Tore Andersson
Mojo Helmer
Kjell Erik Sandberg
Knut L. Andersen
Jan Lorentzen
Paul Martin Haga
Aage Danielsen
Bjørn Voldnes
Rolf Lindholm
Jan Torgersen
Bente Heiberg
Jon Tore Øien
Gunnar Førde
Tom Knudsen
Per-Henrik Hoff
Bjørn Lorentzen
Børre Giertsen
Bjørn Østerberg
Arnfinn Pedersen
Oddvar Skotheim
Lasse Steiner
Morten Reistad
Edvard Tvedt
Rune Lyngvi
Morten Tanche-Nilssen
Bjørn Carlsen
Otto Christoffer Pay
Arne Sandvik
Leif Aslaksen
Kjell Ove Bratseth
Jon Inge Lervåg

Magne-J. Schillø
Erik Gudbrandsen
Jan H. Larsen
Ole Lund Riber
Tore Mysen
Per J. Bjørnstad
Nina Poulsson
Ivar Skjetne
Jan Eirik Løype
Gunnar Pelsholen
Hans-Otto Haavik
Øvind Rønning
John Erik Øverås
Trond Arne Viste
Olav Rune Øistensen
Bjørn Danielsen
Trond Danielius Johnsen
Kjell Berggreen
Nils Kallevig
Terje R. Venold
Dag Johan Molvær
Karl-R. Strømmen
Tom Bøhlerengen
Johan-Fr. Holler
Anders Vestrum
Dag Michalsen
Per Gustav Lyngås
Jens J. Hjelmset
Jan Owesen-Lein
Aage Gade Halvorsen
Geir Raymond Dahl
E. Michael Steimler
K. O. Kolflåth
Bjørn Tore Westby
Svenn Harald Mikalsen
Finn Gunnald Engesland
Runar Bråthen
Erik Kolderup
Arne Lund
Odd Holde
Tor Hugo Mellemstrand
Per E. Jonassen
Øystein Holthe
Jostein Lyshoel
Steinar Knutsen
Halfdan E. Lie
Kjell Krugerud
Espen Ryager Johansen
Kjell Lien
Øyvind Naustdal
Kjell Ulf Teppen
Karl Kr. Granan
Eystein Hernæs
Agnar Pettersen
Tore Braathen
Dag Maroni
Anne Beth Bø
Harald Ono Olsen
Ellen Skogvold
Kjel Chr. Helland
John Elias Oroug
Sverre Gabrielsen
Leiv Martin Rognlien
Eivind Arvid Takle Johannesen
Olav Elden
Chr. Skjelbred-Knudsen
Tor Heskjøl
Per-Roger Eriksen
Dag Rambang
Kjell Ove Lien
Anders Kristoffersen
Johan T. Østbø
Bjørn Knoph
Terje Wold
Frantz-Caspar Moldenhauer
K. Songe-Møller
Marit Engebretsen
Bjørn Erik Kragstad
Morten Mæhle
John M. Jørgensen
Morten Løfsnæs
John Floerud
Widar Hellerud
Kaare M. Krane
Bjørnar Skugstad
Kirsten Aubert Hansen
Ellen Vigeland
Mona Korseth
Ragnar Andersen
Lars Rørvik
Lita Iversen
Øivind Johansen
Knut Jebsen
Cilje Astrup
Gerhard Runshaug
Sigbjørn Mo
Tor Skjelflo
Jac Salvesen
Gisle Knudsen
Arnfinn Opsahl
Petter Aas
Niels J. Molstad
Carl Jacob Gulbrandsen
Torstein Helland
Erik Opsahl
Svein J. Ringdal
Anne Øian
Lars-Tore Narvestad
Bjørn Gloer-Hansen
Rune Johannessen

Anders Harang
Rune Geier
Nils-Otto Nilsen
Øivind E. Larsen
Jørn Pedersen
Svein Kolsrud
Per Skjelsbæk
Jan Isnæs
Einar Voldene
Olav R. Botha
Karl Helge Ottar
Erik Ottesen
Torgeir Olsen
Svein Arne Hansen
Hans Cappelen jr.
Vibeke Sybil Hiorth
Arthur Buchardt
Georg Ugland
Ivar Hauler Halvorsen
Pål Czapka
Anne-Merete Bertelsen
Kai P. Moore Eriksen
Arnfinn Hafsteen
Baard A. Hanssen
Terje Hjelvin Andersen
Aksel H. Kierulf
Harald I. Bakker
Carl-Johan Hundven
Jan Vincent Jørgensen
Nils Østlyngen
Tore Ruud
Odd Haugan
Bernhard Martin Frønsdal
Knut Braathen
Eivind Thomas Haaland
Gunnar Naalsund
Erik Næss
Arne Wendelbo Aanensen
Frode Tobiasson
Knut Ringvold
Asbjørn Greiff
Thor Haabeth
Finn Pande-Rolfesen
Tutte Olsen
Bjarte Kvåle
Torbjørn K. Skogvold
Peter Hagerup
Sverre Rosvold
Alf Torgersen
Øystein Wigaard
Kristian F. Bernson
Leif Thore Lian
Terje Kvam
Egil Wam
Gunnar Ødven
Ivar Øygarden
Petter H. Tharaldsen
Ola Bratseth
Oddvar Aalrust
Sverre Farsund
Lars Jørgen Sanne
Terje Lang-Ree
Bjørn Gustavsen
Halfdan Bakve
Christian Holthe
Knut Island
Hans Rishovd
Finn Øien, direktør
Aina Hammer, sekretær
Roald Nomme, seksjonsleder
E.-M. Gundhus, studieveileder
Eva S. Skar, sekretær
Gunnar Ødegaard, EDB-sjef
Gunnar Øien, plansjef
Ketil Mørck, EDB-operatør
Frid Sæbøe, sekretær
Ragnar Petersen, sjefskonsulent
Leif Christensen, kontorsjef
Finn Berg Jacobsen, sjefskonsulent
Erik Sæbøe, lærer
Elin Johansen, reklamesekretær
Ashild Hoaas, redaksjonssekretær
Reiar Ness, stipendiat
Bjarne Ytterhus, hovedlærer
Kjellaug Hoaas, seminarsekretær
Mette Hoff, sekretær
Torfinn Fredrik Malt, stipendiat
Georg Kosiander, regnskapssekretær
Bjørnar Tinnensand, hovedlærer
Steinar Hansen, hovedlærer
Trygve Naug, studierektor
Erik Engebretsen, stipendiat
Thore Langeland, stipendiat
Svein E. Blom, studierektor
Arild Opsahl, lærer
Hans Dahl, stipendiat

SI JA
TIL EF

Alvorlig situasjon for Norge dersom det blir nei

Bratteli: Nei-folk har langt synde-register

Statsminister Trygve Bratteli understreket i duellen med Senterpartiets parlamentariske leder Per Borten i Fjernsynet igår kveld at den situasjon Norge blir stående i dersom folkeflertallet sier nei til EF-medlemskap, vil være langt vanskeligere enn den parlamentariske situasjon som vil oppstå. Bratteli fremhevet at motstanderne av medlemskap har et langt synderegister når det gjelder skremser om Fellesskapet og påpekte i denne forbindelse at man har spredt uttalelser om at pensjoner og barne-trygd vil gå ned hvis Norge blir medlem. Dette har ikke noe med virkeligheten å gjøre, understreket Bratteli, som kunne konstatere at motstanderne er uenige om EF-medlemskap har med sikkerhetspolitikk å gjøre. Kristelig Folkepartis Lars Korvald benektet dette i en tidligere duell, mens Borten på sin side mente at Norge kunne spille en større rolle ved å stå ubundet av en blokkdannelse, slik Fellesskapet er.

Statsminister Bratteli tilbakeviste en påstand fra Borten om at dersom de nordiske land får samme tilknytning til EF, vil man sterkere kunne gå inn for nordisk samarbeide. Bratteli påpekte at på siste nordiske statsministermøte var det ingen som ga uttrykk for at nordisk samarbeide er noe alternativ til tilknytning til EF.

Borten fremhevet at EF-medlemskap er ugjenkallelig å gå inn i en unionsdannelse og mente at unionsdannelsen begynte å fremtre i onstendensens begynte å fremtre i 1969. Bratteli repliserte at det ikke er EF som har forandret seg, men Per Borten. Videre påpekte Bratteli at når Borten nu nærmest hevder at den borgerlige regjering bare ville drive en slags undersøkelse i Brussel, så medfører ikke dette riktighet.

— Det var et alvorlig siktepunkt i den borgerlige regjeringens søknad om medlemskap på grunnlag av Romatraktaten, og det var opposisjonen i Senterpartiet som den gang hevdet at det bare var undersøkelser man drev, sa Bratteli.

Statsminister Bratteli understreket i duellen at Norge ved et nei-flertall vil komme i en dårligere forhandlingsposisjon overfor Fellesskapet. Borten på sin side mente at Norge ville komme i en bedre forhandlingsposisjon enn Sverige fordi vi kan tilby preferanser.

Borten ble utfordret til å skissere en handelsavtale som motstanderne ønsker, men hevdet at dette ikke er mulig på det nåværende tidspunkt. Bratteli konstaterte at ingen motstandere nu bekjenner seg til en

oss, når man lar kortsiktige fordeler gå foran langsiktige interesser.

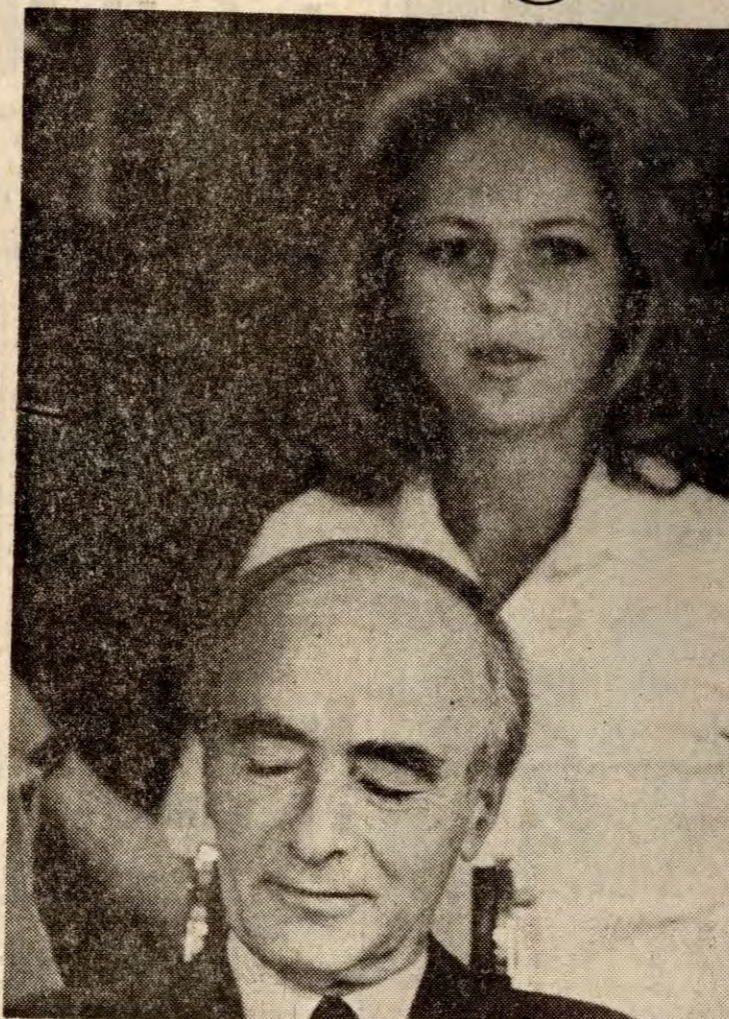
— Nå som for tar Borten avstand fra dette slagord generelt, men bruker det halvt i sine resonneringer, påpekte Bratteli.

Spørsmålet om råderetten over ressursene på den norske del av kontinentalsokkelen tok en vesentlig del av tiden for duellen mellom statsminister Bratteli og Per Borten. Senterpartiets parlamentariske leder mente disse ressurser ville være et godt kort i eventuelle forhandlinger om en handelsavtale og var forundret over at Regjeringen ikke hadde spilt mer på den norske olje under forhandlingene med Fellesskapet.

Trygve Bratteli understreket her

at ressursene på den norske del av kontinentalsokkelen som er vår samfunnsendring, disponeres av oss og reguleres etter norsk lov og rett. Statsminister Bratteli fremholdt at nei-folket nu i tolvte time forsøker seg med skremmebilder også på dette punkt.

Bratteli henviste til de ansvarlige uttalelser som er kommet fra den britiske regjering, fra Kommissjonen og hans regjering om dette spørsmål. — Dette viser klart at medlemskap ikke vil berøre vår disposisjonsrett, understreket Bratteli. Han påpekte at motstanderne nu trekker frem uttalelser fremsatt av privatpersoner for egen regning og lanserer dette nesten som fastlagt politikk.

Sminkeassistent Anne Fiskaa legger siste «hånd» på statsminister Trygve Bratteli kort før hans duell med tidligere statsminister Per Borten i Fjernsynets punktum for EF-debatten. (Foto: Rolf M. Aagaard.)

Willoch: EF-samarbeide gir oss størst sikkerhet

All erfaring fra nyere tid viser at Norge er tryggest, og får de beste arbeidsmuligheter i nært samarbeide med de vestlige land. Høyres formann og parlamentariske leder, Kåre Willoch, fastholdt dette da han møtte formannen og parlamentarisk leder i Kristelig Folkeparti, Lars Korvald. — Det er i EF vi hører hjemme, sa Willoch, som fremhevet at vi der finner vår plass sammen med en gammel alliert, Storbritannia. — Vi har alltid tidligere sagt ja til samarbeide, og har alltid hatt fordel av det, både sikkerhetsmessig, økonomisk og på annen måte.

Mens Korvald mente man på den ene side kunne vente at EF ville utvikle seg i retning av en politisk og økonomisk union, kunne han på den annen side ikke se at dette forpliktende samarbeide skulle påvirke vår sikkerhetspolitiske stilling. Korvald understreket sterkt at man måtte bygge på et fortsatt samarbeide i NATO, og kunne ikke se at vi ville svekke vår stilling innen alliansen hvis vi — som det eneste av de demokratiske NATO-land i Vest-Europa — skulle si nei til medlemskap.

Høyres formann, stortingsrepresentant Kåre Willoch.

Willoch mente på den annen side at et nei ved folkeavstemningen vil være et klart brudd med den utenrikspolitiske linje Norge har ført i tiden etter den annen verdenskrig. — Et nei kan dessverre få konsekvenser som det er vanskelig å få full oversikt over idag. Han minnet samtidig om det uttalte ønske i USA at NATO-landene i Vest-Europa bedre skulle samordne sine interesser innen forsvarsalliansen. — Med andre ord stiller vi oss selv utenfor de konsultasjoner som vil finne sted innenfor organene i EF, sa Høyres formann.

Willoch ikke bare trodde, men mente EF fortsatt burde holde på veto-regelen ved gjennomføring av

viktige saker. Korvald derimot hadde ingen tro på dette.

Begge debattanter var et stykke på vei enige i at EF har hatt betydning for avspenningen som har funnet sted i Europa i etterkrigstiden. Willoch understreket at man ikke kan bygge ut et samarbeide med nabolandene på basis av angst og skepsis. — Hvis vi velger en handelsavtale i stedet for medlemskap, må vi passivt motta og innrette oss etter det EF's organer beslutter til enhver tid. En handelsavtale innebærer bare at vi sørger for å få noen økonomiske fordeler og bedre våre markedsmuligheter.

Korvald mente velgerne trygt kunne stemme mot medlemskap og samtidig være forvisset om at vi vil beholde vår nåværende sikkerhet. Han rettet kritikk mot EF-tilhengere for at de hadde bragt sikkerhetspolitikken inn i EF-debatten og for at de hadde skremt mange til å ta standpunkt for medlemskap. På spørsmål om også Willoch hadde gjort dette på en utilbørlig måte, svarte Korvald: — Jeg kan ikke huske det. Men jeg liker ikke å bruke altfor sterke karakteristikk mot politiske motstandere.

Høyres formann fremholdt som sin faste overbevisning at et nei til medlemskap hadde skremmende sikkerhetspolitiske perspektiver på lengre sikt. Et nei får konsekvenser for vår trygge forankring i det vestlige samarbeide.

Seip: Tror noen Gustavsen er mere troverdig enn Bratteli?

— Tror noen at Konrad Nordahls, Per Mentsens, Einar Gerhardsens og Trygve Brattelis ord ikke står til troende, men at det tvertimot er Finn Gustavsen som har rett? spurte formannen i Stortingets utenriks- og konstitusjonskomité, Helge Seip (v), da SF-formannen i EF-duellen i Fjernsynet forsøkte å så tvil om troverdigheten hos disse ledere i norsk arbeiderbevegelse. På bakgrunn av påstanden fra «nei»-folk om at norske arbeidere vil «få lønna fastsatt i Brussel», måtte Finn Gustavsen medgi at lønningene etter hans mening blir fastsatt «over hodene» på arbeidstagerne. Seip understreket på sin side at Norge som EF-medlem naturligvis beholder fri forhandlings- og avtalerett mellom arbeidslivets organisasjoner.

Finn Gustavsen erklærte seg for øvrig som tilhenger av eventuell norsk handelsavtale med EF —

— men ikke av en avtale som er basert på autoritative hold i EF og i andre søkerland.

Gustavsen gjentok således påstanden om at Landbruks-

